

Gondolatok egy festőművész halálára

Újsághír: "Egy szín elmúlt" címen Sugár Gyula festőművész halálára írt nekrológot E. M. a Magyar Nemzet 1991. VII. 20-án megjelent számában.

A cikkben foglaltak szerint, a művész rövid életrajzi adataiból kiderül: Dunaföldváron született 1924-ben.

Hej, magyar átkos betegség! Hej földváriak!

- Tudjátok-e ki volt Sugár Gyula? Kevés személyes emlékem van Sugár Gyulával, - bár több egyéni kiállítását látva meggyőződésem lett, hogy méltatlanul nem tartott kapcsolatot a festőművésszel szűkebb hazája, Dunaföldvár.

Holott Sugár Gyula rendszeresen hazajárt a szülői házhoz és többször kezdeményező volt az egészséges kapcsolatra.

Gondolok itt a Gyógyfürdő falára készített krómacél figurájával (szerencsére Dánó Lajos megőrizte a falról ledobott figurát), majd a Kossuth térre fából készített - már nem létező - löszbaba-térplasztikája.

Sugár Gyula szerény, csendes, "köztünkjáró" ember volt és természetéből fakadóan soha nem kívánta verbális humánus megkülönböztetett jelzőit. Egyszerűen tette a maga dolgát.

Élt mint köznapi ács, vagy földműves ember és építette a maga értékeit: közkincsnek.

Még a településen élők feladata a jövő miatt felfedezni múltunk, jelenünk, életünk valós értékeit ahhoz, hogy ne utólag kelljen szánakozni téves ítéleteinken.

Sugár Gyula olyannyira fölvári volt, mint löszbaba-figurái, s mert Dunaföldvárral meglazult kapcsolta, Sopronban helyezték örök nyugalomra.

Csepeli István
